

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—
Fél évre. . . „ 4.—
Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Érvágás a Kárpátokban.

(Cs.) Mély lélekzetvétellel és vára-
kozó tekintettel figyelünk már néhány
hétig mieink hősi küzdelmére, az el-
keseredetten erőszakos, számban fölé-
nyes orosz tömegekkel szemben. A
terepviszonyok a legmagasabb fokú
kivánalmakkal s legmegerőltetőbb fára-
dalmakkal lépnek a mieink elé, s nem
engedik, hogy egy lángeszű, merész
fordulattal vagy mozdulattal egy csa-
pásra az ellenséget tehetetlenné, harc-
képtelenné tegyék, vagy megsemmisít-
sék. Ezen tényleges körülmények
komoly mérlegelése, kell hogy elvegye
kedvünket a kesernyés kritizálástól,
bírálgatástól, lekicsinyléstől, s kijóza-
nitva az igazi feladatunk mellé állítson:
hogy takarékoskodjunk és imádkozzunk.
Jól mondta Dr. Foerster tanár egyik
beszédében: „míg az izraeliták hada-
koztak, Mózes a *front mögött* nem
kritizált, hanem kiterjesztette karjait és
imádkozott!” Különösen pedig nem
csinált uzsora üzleteket a front mögött.

Nagy, a messze jövőbe kiható
történelmi esemény alakul ki most a
Kárpátokban, amely nagyon közel áll
a háboru céljához! Békét a háboru
által kétféleképpen lehet elérni, mondja
egy osztrák haditudósító: *vagy egy
nép jelenlegi hadirejének lefegyve-
rezése, harcképtelenné tévése által,
vagy pedig a népvagyon és emberei-
ben álló néperő nagy foku megron-
gálása által.* A háboru első faja csak
rövid időre biztosítja a békét, s a
békekötés napjától, mikor a foglyul
esett s lefegyverezett katonasága fel-
szabadul, ismét az új háborura készü-
lődik, — a második faja a háborunak
azonban oly **érvágást** végez rajta,
amely évtizedekig képtelenné teszi arra,
hogy mielőtt a nagy belső sebek be-
gyógyulnak, behegednek, felkészül-
désre, vagy egy új háborura gondoljon.

Egy rögeszme szolgálatában, egy
megalapítandó orosz világ-birodalom
álmának a súlyával az agyukon, s a
görögkeleti fanatizmus hályogával a
szemükön rendeznek az oroszok egy

világraszóló embermészárlást a saját
népük rovására. Vérezzenek el száz-
ezrek vagy milliók, mert a *hatalmi
gőg tébolyába esett* birodalmi vezetők
győzelmi ünnepet szeretnének ülni
Moszkvában és Petrográdban, megrésze-
gülve a saját nép fiainak gőzölgő s az
éghez ellenük bosszuért kiáltó véréből!

Mi tehát ésszerűen nem várhatunk
a mi hadseregünktől egy hirtelen
Novara-i ütközetet, sem egy megse-
mítő Sedant, — hanem a jóságos
Úr Isten kegyes támogatása mellett,
elleneink részéről aljas felbérelt orgyil-
kossággal bevezetett háborunak lassu,
de biztató megszűnését, igazságos
ügyünknek lassú, de biztos diadalát,
amely sikernek a gyümölcsét nemcsak
néhány évig élvezhessük, hanem olyan
eredményt, amely nemzetünk sőt jövő
nemzedékünk erkölcsi és anyagi elő-
haladásának szilárd, biztos alapját
képezze.

Tehát türelem és kitartás, ez legyen
továbbra is a jelszavunk!

▼▼▼

Ravatalnál...

*Volt nekem egy jó testvérem
Lelkem sajog, mert csak — volt.
És ha márványarcát nézem
Nem hiszem el, hogy ő holt.*

*Szüntelenül azt kérdezem:
Testvérkém! te elhagytál?!
Mikor tudod, hogy szívemnek
Mindene csak te voltál?!*

*Nem szól — de én azért érzem
Lelkemben a választ:
Őrzöd vagyok, úgy mint régen,
Mennyben várok én reád!...*

Schwarz Mária.

Mane nobiscum, Domine!

— Az „Uj Élet” eredeti tárcája. —

„Én hiszem, távol még az idő tenéked,
Áldozni Szigetvárt s új Thermopylaeket!”
Arany János.

Pedig Szigetvárt már áldoztunk! És
még milyent! A régi Szigetvár „kis sár-
fészek” volt, melynek bástyái ugyancsak
sárból és rözséből voltak fölhányva, a 20.
század Szigetvára a modern technikának
szinte csodásan ellenállhatatlan erejével
volt felruházva. Ott egy romhalmaz, mely-
nek védőserege már 300 emberre apadt,
itt páncélos erődök, melyekről az ellenség
maga vallotta be, hogy velük szemben
tehetetlen s bennük 117.000 ember, köztük
44.000 hős katona. Zrínyi az utolsó pill-
anatban mindent elpusztított, ami értékes
volt, a mi új Szigetvárunk is nagyrészt
értéktelen romhalmazt juttatott az ellenség
kezébe; de minő értéket képviselhetek a
hős Zrínyi kincsei a milliárdokkal szem-
ben, melyeket Przemysli képviselt! S mit
nekünk még a milliárdok is a rengeteg
szenvedés és áldozat mellett, melyet az új
Szigetvár hősei hoztak! Zrínyit és vitézeit
büszkén és bámulva nézzük most is, de a

mi új hőseinket csak ködfátyolon át látjuk,
mert szemünket elborítja a könny; ama-
zokra gondolva, nagyot dobban a szívünk,
emezek mérhetetlen szenvedéseitől meg-
remeg.

Emlékszünk a római katonára, aki a
Vezuv kitörésekor a vár falán őrt állva,
látta, mint közeledik lassan, de biztosan a
borzalmas halált hozó látatómeg? Szemé-
vel mérhette, hogy már csupán 100 méter-
nyire van; de addig majd fölmentik őt.
Azután már csak 50 méter volt a távolság;
a percek óráknak tetszettek neki; már 10
méter volt a távolság; már a lábát nyal-
dosta az óriási mozgó sir; mégse jött senki;
duzzadozott a forró láva föl a derekáig s
végre eltemette egészen. Nem jött érte
senki s ő, mint római katona, helyt állt
még e rémes körülmények között is.

Lehet-e ennél borzasztóbb sorsot,
ennél nagyobb kötelességtudást találni?
Akadt most nem egy, hanem ezer meg
ezer hős, kik a kötelesséért még a római
katonánál is többet szenvedtek, kiknek,
miután a hősiességnak világraszóló csodáit
művelték, szembe kellett nézniök a lassan
közeledő, borzalmas halált ígérő rémmel:
az éhínséggel.

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-
sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb
▼ minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám. ▼

Világháború.

A német vezérkar jelentése.

Nyugati hadszíntér: A franciák azt állítják, hogy Seebahnhofra és Giesserei-Brüggére 150 bombát dobtak. A valóság az, hogy 9 bomba esett Ostend környékén és kettő Brüggénél anélkül, hogy kárt okoztak volna. Mi válaszul erre ma éjjel bőségesen dobtunk bombákat az angolok által megszállott Poperinghe, Hazebrouck és Cassel helységekre.

Berry au Bacnál a franciák ma éjjel árkaik egyikébe behatoltak, de nyomban ismét kivertük őket.

Reimstől keletre ellenséges repülők egy támadása megheiusult.

Suippestől északra ismét bódító gázokat fejlesztő lövedékeket használtak ellenünk.

A Maas és Mosel között a franciák támadásait egyes helyeken hevesseggel, de sikertelenül folytatták. A délelőtti órákban Maizereynél, Verduntól keletre három támadás a franciák legsúlyosabb veszteségei mellett tüzünkben összeomlott. A délben és este Marchevillenél, Maizereytől délnyugatra ellenünk intézett támadást, amelynek az ellenség erős oszlopokat mutatott, ugyanaz a sors érte. Ma pitymallatkor a maizerey—marchevillei arcvonal ellen intézett támadást az ellenség igen jelentékeny veszteségei mellett ismét visszavertük.

A Bois de Pretre-ben éjjel-nappal elkeseredett harcok folytak, amelyek közben lassan tért nyertünk.

A Hartmannsweilerkopftól délre tegnap este a franciák egy támadását visszavertük.

Keleten a helyzet nem változott.

Legfelsőbb hadvezetőség.

A Kronprinz Wilhelm amerikai kikötőben.

A Kronprinz Wilhelm német cirkáló tegnap New-Port News kikötőbe befutott, állítólag szén- és élelmiszer hiány miatt.

Hivatalos jelentés a kárpáti harcokról.

Az oroszoknak a Kárpátokban körülbelül március 20-ika óta tartó offenzívája az egész arcvonalon megállott, midőn a husvéti elkeseredett harcokban az ellenfél részéről a Laborc- és Ondava-völgyben nagy erővel megkísérelt áttörés megheiusult. Az ellenség az Erdős-Kárpátokban az uzsoki szoros mindkét oldalán próbált újabb előrenyomulást. Itt is a legutóbbi napokban az oroszok minden támadását az ellenség nagy veszteségei mellett visszavertük.

Egyébként a helyzet változatlan.

Höfer, altábornagy.

Visszavert orosz támadás az Ondava völgyében.

Az Ondava völgyében az oroszok támadását kíséreltek meg. Radománál a támadás ágyutüzünk alatt nagy veszteségükkel megheiusult. Ettől nyugatra csak ágyuharcok voltak. Frigyes főherceg tábornagy a Dukla alatti csapatokat meglátogatta.

Tábori posta.

Lapunk hasábjain már többször közöltünk lapunk nyomdajelentésének öcsétől érkezett levelet, amelyek élénken világítják meg a harctér egy kis részének epizódjait. Ujabban több levél érkezett, a melyekből kiragadunk egy-két szemelvényt:

Kelt 1915. III/8., éjjel 1/2 óra.

Midőn írom e levelet, szomorú, borongós idő van. Kémény nélküli viskónk ablakán (amelyből az ágyuk döngése miatt a szemek

is hiányoznak) ha kitekintek, előttem merednek a havasok. A lakások különböznek a „hazai” lakásoktól, mert az itteni nép a füstöt az ajtón ereszti ki. Azért a lakás fala csupa szalonnás füsttel van befestve. A kályha oly nagy, hogy majdnem a szoba felét foglalja el, úgy, hogy a tetején hárman kényelmesen aludhatnak. A szobában levő ágyban nincs szalmazsák, hanem puszián egy kis törött szalma és ez is tele van szárnyas élősdiekkel, poloskával és még tücskökkel is. A szoba falában és a fent említett kályha aljában is tücskök tanyáznak. Mihelyt alko nyodik, elkezdenek cirpolni. Az itteni nép szent állatnak tekinti, azért türik meg a lakásban is; szóval kanári helyett tartják. Nehéz különbséget tenni itt a férfi és a nő között is, mert egyforma viseletük van. Ugyanis kabátot visel a nő is és pipa lóg a szájában, sőt még a gyerekekében is és ráadásul bagóznak. Szegény, nyomorult nép. Nagyon nehéz itt a lakásokban megszokni a kiálthatatlan füstöt. Egyik este befutottunk és utána lefeküdtünk. Éjjel egyszer csak alarm lett. Fölugráltunk és kisieltünk keresni a patrout. Szép holdvilágos éjjel volt, de azért nem tudtuk egymást megismerni, oly kormosak voltunk. Ha így láttak volna bennünket az oroszok, nem kellett volna rájuk egy lövést sem leadni, menten megadták volna magukat. Ágyunk hányják a gyilkos lövegeket az orosz és tatár komákra, pedig egy keveset nehéz az állásunk a magas hegyek miatt. Csak hogy a mi jó magyar lovaink ezen akadályokat is legyőzik. Az a rossz, hogy egyes helyeken a mély gödröket a hó teljesen befedte és így ütközethet, ha valaki beleesik, ott leli gyászos sírját a hóban. A házakat nem lehet melegnek mondani, mert a tetejükről a szalma le van szedve, az ablakok pedig rongyokkal vannak betömve. Ugy tünik fel, midőn így éjjel irok, mintha a pokol tornácában volnék; a fagygyümölcs rémesen pislog.

Előttünk a hegyen terül el svármban hős gyalogságunk. Ha úgy éjjel kimegyek, oly érzés tölt el, mintha kivégzés előtt állnék. A golyók úgy cincognak a levegőben,

Az naptól kezdve, mikor tudták, hogy számolniuk kell akár a leghosszabb ostrommal is, fokról-fokra kisebbedett a napi porció. S amennyivel ez fogyott, oly arányban gyengült a hős várvédők ereje is; mind közelebb jött a rém. Százával dőltek ki. Közben föl-fölcsilllogott a reménysugár, hogy talán mégis jön a fölmentő sereg, mint ahogy a római katona is utolsó pillanatig remélt — hiába.

Aztán végkép elfogyott a legkisebb porció is, midőn a hős seregnék fele már kórógyra dőlt. Aztán jött március 18-án az „utolsó kirohanás”. Mennyi gúny lenne e két szóban, ha nem lenne oly rémesen szomorú és nagyszerű! Két hős ezredes vezette a legyőzött, kimerült sereget s utközben százával dőltek ki a gyengeségtől. Mi vitte őket? Az az utolsó gyenge reménysugár, hogy talán mégis sikerül, átjutniok az ostromló seregen, akár csellel, akár úgy, hogy az első áldozatok révén az erősebbeknek sikerül magukat áttörniök. Akkor már torkukig ért a lávafolyam s tudták, hogy nagy részük már csak áldozat lehet.

De benn a várban is hátra volt még egy nagy munka! Mindent el kellett pusztítani, hogy az ellenség ne örülhessen. Robbantani kellett. Nem kevesebb, mint 1500 kilogramm ekrazit kellett hozzá; az volt, de a gyújtózsínor nem volt elég, úgy hogy minden robbantás csak egészen közelről történhetett s a vakmerő vállalkozónak biztos és borzalmas halált jelentett. „Ki gyújtson zsinort? Ki vállalkozik önként?” volt a hős várparancsnok utolsó kérdése fiaihoz. És a hős katonák, kik hetek óta éheztek, kiknek már jártányi erejük is alig volt — szemtanu szerint — soronként egyetlen dobbanással mind előléptek.

És talán valamennyi közül, mert valamennyivel együtt, legtöbbet szenvedett maga a vitéz parancsnok, ki könnyezve mondta az utolsó üzenetet vivő pilótának: „Hadd tudják meg, mit szenvedtünk és hogy utolsó pillanatig kitarítottunk a kötelesség mellett!” Ennyit az imádott hazáért!

S mégis vannak az imádott hazában, kik a nemzet legvéresebb Husvétján „nagyszerűen mulattak”. Hát lehet most nagyszerűen mulatni? Méltók vagyunk mi hős vértanúinkhoz? Azt írja egy ur a Székelyföldről: „Ez oly eseménye a nagy háborúnak, amely egymaga indokolná, hogy a magyar hölgyek két évig gyászt viseljenek és minden év március 22-ike époly gyásznappal legyen, mint október 6-ika.

Hanem azért van, aki most is nagyszerűen mulat, aki most is csak azért várta az első tavaszi napokat, hogy bemutathassa új toilettjét!

Nem látják ezek az ezernyi, halálosan komoly, halvány arcot, mely szemrehányó tekintettel azt látszik kérdezni: „Nem tudjátok ti most sem, mi a haza? Mit sem tudtok arról, hogy mi mit szenvedtünk és áldoztunk értetek? Mi az áldozatok egész láncolatát fejeztük már be és ti még el se kezdtétek! Nézzetek a Kárpátok felé! Hannibal a kapuk előtt! Lássátok, hogy még nincs vége az áldozatoknak, a borzalmaknak! Elleneink jóvolta Szigetvár után Thermopylaet is akar! A Kárpátok ormain, lejtőin, szakadékaiban patakokban folyik a magyar vér s ha ti ez óriási küzdelmeket nem támogatjátok szakadatlan imádsággal, áldozattal, akkor nem lehetetlen, hogy Leonidas-harcok lesznek belőlük!”

A Kárpátok hősei ugyanazon halál-

megvetéssel, áldozatkészséggel, bámulatraméltó hazaszeretettel küzdenek, mint derék várvédőink. Az egyik költő katona onnan a halál mezejéről küldi haza ezt a husvétii üzenetet:

„Alleluja! Üdvözlégy, gyászos végzet,
Husvétnapján a Kárpátok alatt!
Vedd életem! — és e piros magyar vérről
Fess bús egünkre hajnalsugarat!
A halált is nevetve szenvedem
Érted — kis családom, imádott nemzetem!”

A költővel együtt hány hősnek ajkáról szól ez üzenet, a hazaszeretettel és gyönyörű rhapsódiájára, mely vérről íródott?!

És kiknek szól? Nékünk, itthonmaradtaknak, néktek, Hunnia leányai! Értsük meg most, e véres élet-halálharcban, hogy mi a kötelességünk: lemondani, imádkozni! Minden pillanat, melyet nem imádsággal, áldozattal szentelünk meg, félrebillentheti a mérleget, melyen édes hazánk sorsa már hónapok óta lebeg.

Mig Mózes kitárt karokkal imádkozott, addig az ő népe volt fölül a harcban; amint ellankadt, amint karja hanyatlani kezdett, azonnal fölülkerekedett az ellenség. Akkor másokat kért, hogy támogassák a karját s a győztes az ő népe lett. Támogassuk egymást mi is és ne lankadjanak el pillanatra se; imádkozzunk, hozzunk áldozatot szüntelenül, míg a győzelem a miénk lesz. A mi nemes szövetségünk azt mondta, hogy mindig az van többségben, akivel az Isten van. Még eddig velünk volt az Ő irgalma. Legyünk azon, hogy mindvégig így legyünk!

Uram maradj velünk, mert esteledik!

Szűz Mária leánya.

mint az egerek a falban. Közben-közben koppanik a fal, vagy egy havas ágról hull a hó, vagy egy eltévedt granát vágódik a fagyos utra. Az orosz lovasság legtöbb esetben magasan lő, mert nem mer a fődőzékéből felnézni, így tehát magasra tartja a fegyverét, miáltal a golyók messze röpködnek. Mivel mi tüzerek többnyire 1 kilométerrel hátrább állunk a gyalogságtól, a legtöbb orosz golyót is kapjuk. Nem kell azt gondolni, hogy a mi helyzetünk könnyű. Az orosz koma rettenetesen fel van „huzva“ a mi ütőgöngyökre, mert mi rögtön a nyakán termünk és tönkre löjjük őket ágyustól-emberestől együtt. Többször megfigyeltük már 15 fokos binoclivál egy-egy orosz ágyu szétlövését. De azért nem kell azt gondolni, hogy az orosz rossz tüzer volna, csak nem tud érvényesülni a magyarral szemben, mert az úgy odavág nekik, hogy vért köpnek tőle. És mi nem ijedünk meg. Volt eset, hogy vizözönként jött ránk a srappell, de azért mi nyugodtan dolgoztunk tovább. Ha csak ez az egy ellenségünk volna, már Moszkvából és kihajtottuk volna, én azt hiszem, tavasszal vége fog lenni a háborúnak, mert már háromszor bejártuk az orosz fődet, negyedszer nem akarunk hiába menni. Én úgy hiszem.

Egy pesti újságíró meglátogatott bennünket, hogy otthon beszámolhasson a közönségnek. Beszélgetés közben egyszerűen csak egy eltévedt granát fűtött el felettünk. Az újságíró úgy megijedt, hogy leült. Erre aztán nálunk is 6 villámlás és 1 dörrenés és az újságíró újból úgy megijedt, hogy csak pár perc múlva jött magához és tátott szájjal rebegé ezen szavakat: „Az urak miért nem avizáltak előre.“ Erre a kollegák azt felelték, hogy a nagyságos ur itt írjon újságot, mire összeszedte sátorfáját és ünnepléses köszöntéssel tova ment. Ilyen viszonyok mellett telnek a mi napjaink. Az egyik pipál, mert már 41 éves öreg bácsi, de az ágynt még nyugodt vérrel süti el, a másik egy öreg negyvennyolcas, újságot olvas, a többiek köréje gyülekeznek. Tehát kérlek kedves bátyám, küldjél egy pár újságot, hadd kritizáljuk, hogy igazat ír-e. A csokoládét megkaptam, de azért küldhetsz.

Székely Gyula.

ELVBARATAINKHOZ! Kérjük
kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál :: követeljük az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Hirek.

Személyi hírek. Ófelsége Martini Hugó altábornagyot a X. hadtest parancsnokává nevezte ki. — Brunszvik Lajos 18. sz. honvédgyalozredbeli ezredes nyugállományba helyezte és ez alkalommal neki a III. oszt. vaskoronarendet adományozta. — Az igazságügyminiszter Stelczer Viktor kismartoni kir. járásbíró a halmi kir. járásbíróshoz helyezte át.

Kitüntetések. Zsivkovic Sándor 48. gy.-e. századosnak a 19. t. v. z.-ban őfelsége a vaskoronarend III. osztályát adományozta az ellenséggel szemben tanúsított vitéz és eredményes magatartásának elismeréséül. — Macher Rikárd a 71. gy.-e. soproni származású századosa, Klein Győző és Windöhrl Oszkár 76. gy. e. főhadnagyk és Kauczky Frigyes hadnagy szintén a 76. gy.-e.-ben, a III. oszt. hadiékítményes vitézségi érmet kapták. — Ófelsége Schönberger Zsigmond tart. főhadnagyot, a kismartoni Wolf-cég cégvezetőjét, Flandorfer Robert lovag, főhadnagyot és Festetich Sándor gróf huszárfőhadnagyot az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásukért a legfelsőbb dicsérő elismerésben (szignum laudisz) részesítette, — Reisner Henrik pilóta főhadnagyot pedig ugyanez érdemeért a III. oszt.

katonai érdemkereszttel és hadiékítménnyel tüntette ki. Reisner Henrik a soproni detektívvezetőnek a fia. — Koblic Ede a 13. sz. tüzezred századosa a Ferenc József-rend tiszti keresztjét kapta.

Vöröskereszt-egyesületi kitüntetések. Ferenc Salvator főherceg, a vöröskereszt-egyesület védnök helyettese nemes Rothermann Mila urasszonyt és Vághy Béla dr. városi tanácsost az egyesület terén szerzett érdemeikért az egyesület II. oszt. tiszti jelvényében részesítette. Vághy dr. ez érdemeiért nemrég a német lovagrend Mária keresztjét kapta.

Kinevezések. A hivatalos közlöny tegnapi száma közli Stengl Antal dr. kir. törvényszéki bírónak tanácselnökké történt kinevezését. — Ugyanebben a számban olvassuk, hogy W r c h o v s z k y Károly dr. vezető járásbíró az ítélőtábla bírói címet kapta, Jakubovich Kornél nagymartoni járásbíró és Patthy László dr. csepregi kir. járásbíró a VII. fizetési osztályba léptek elő.

A vitézségi aranyérmes a hadsereg-főparancsnokság a 18. honvédgyalozredből a következőknek adományozta: Róna Ferenc t. zászlós, Haber Imre törzsör-mesternek, Varga István szakaszvezetőnek és Posecz János őrzetőnek.

Esküvő. Illiás Gyula dr. a cs. és kir. 12. gyalozred tart. zászlósa, kereskedelmi és iparkamarai fogalmazó f. hó 12-én vezette oltárhoz szilági Szabó Erzsikét. — I h á s z László kisbabi ev. lelkész ma esküdt meg Stelczer Paulával, Stelczer Pál ker. ügynök leányával.

A községi esperesi kerület gyásza. Limperger Flórián n.-genci plébános elhunytát őszinte szívvel gyászolja a községi esperesi kerület papsága, amely a megboldogultat nemcsak mint a kerület egyik legrégebbi tagját és megértő barátját szerette, de erős jelleme, nagy intelligenciája és nemes puritánizmusa miatt kiválóan tisztelte is.

Halálozás. Hackl József ruszti róm. kat. igazgató-tanító, az arany érdemkereszt tulajdonosa, f. hó 12-én elhunyt.

Hósi halál. Tiefbrunner Adolf, 18. sz. honvédgyalozredbeli önkéntes rövid szenvedés után f. hó 12-én a cs. és kir. csapatkórházban 21 éves korában elhunyt. F. hó 14-én temették nagy részvét mellett a sopronbámfalvai katonatemetőben. — Tschurl Károly dr. a soproni kir. törvényszék jegyzője, tart. honvéd tüzerhadnagy, a mult hó 26-án az északi harctéren a taksányi tábori kórházban rövid szenvedés után meghalt. — Polgár János a soproni betétszerkesztő bizottság hivatalos tagja, a harctéren kapott sérülése folytán Meránban, a hol üdülni volt, meghalt.

A pápa testvéröccsének halála. Giulio della Chiesa, a pápa testvéröccse f. hó 11-én a Genua melletti Pegliben 54 éves korában meghalt.

A soproni tisztviselőnek egyesülete f. hó 15-én este 8 órakor tartja közgyűlését a városháza tanácstermében.

A soproni posta és távirat tanfolyamot a mult héten megkezdtek. Részt vesz ezen 77 hallgató, 74 hölgy és 4 ur. Vezetője Mahacsek Aladár postafőtiszt.

Értesítés. A t. érdeklődők becses tudomására hozzuk, hogy Prohászka püspök ur beszédjei lapunk kiadóhivatalában (Ferenc József-tér) is kaphatók. A soproni hölgyek részére tartott beszédek szintén elkészültek és a jövő héten kaphatók lapunk szerkesztőjénél a megyeházán és kiadóhivatalunkban is.

A Szociális Missziótársulat. A Szociális Missziótársulat olyan nők szervezete, kik szociális-karitatív téren gyermek- és nővédelmi munkákkal, betegápolással, szegények és rabok látogatásával, jó olvasmányok terjesztésével stb. hivatászerűen foglalkoznak. E kiválóan korszerű Társulat alapítója Farkas Edith, alapítványi hölgy;

irányítója és lelki fővezetője, Dr Prohászka Ottokár, székesfehérvári püspök. A társulat belső tagjai közé felvételre jelentkezők bizonyos időt a szociális szemináriumban töltenek, (Budapest, I. ker., Krisztina-körút 125) hol a szükséges lelki, elméleti és gyakorlati kiképzésben részesülnek. Szociális hivatalok betöltésére ugyanis csak gyakorlott és tanult emberek alkalmasak. Nővédelmi hivatalaiban a Társulat a hozzáfutó ügyeit bonyolítja le, itt végzi külső hivatalos teendőit. Tekintettel a háborús viszonyokra, a Társulat 6 Nővédelmi Hivatal tart fenn, melyekben most varrodát, napkötőt és otthonokat is tart fenn a helyi szükségletek szerint. A „Bethánia-Gyermekotthon“-ában 34 ártatlan és elhagyatott iskolásleányka nyer otthont. Ez az intézet Budapesten van (I. kerület, Németvölgyi-út 49. sz. alatt) s annyiban szintén új jelenség az egyesületi téren, amennyiben Magyarországon még alig van ily praeventív jellegű gyermekotthon, amelyben ugyan teljesen bennlaknak a gyermekek, iskolába azonban kijárnak. E Társulat kezelésében van a „Bethánia-Szeretetház“ Szikszón. 1. A Reformatorium, azaz javító-nevelőintézet, melyben 70 állami (züllésnek indult) serdülő leány nevelkedik. A természetfölötti eszközök mellett Fr. W. Foerster és Lindsey nagy gyógypedagógusok szellemében a legmodernebb alapelveket alkalmazzák, melyek a merev intézeti fegyelembe ébresztő és éltető elemként a növendékek saját iniciatíváját állítják be. 2. A helybeli kath. elemi iskola 131 gyermekkel. 3. A patronázs 50 védencsel. Ezen Krisztusi szellemtől áthatott korszerű, humánus Társulatnak külső tagjai és munkatársai a „Szeretetszövetség“ tagjai, akik a Missziótársulat céljaiért lelkesednek, azt magukévá teszik s annak elérésében a társulatot esetleg munkával vagy szabályos, időnkinti tetszésszerinti összeggel támogatják. Jelentkezni a Nővédelmi Hivatal-ban lehet: Budapest IX., Ferenciek-tere 7. A tagok rendes és adakozó tagok. R e n d e s tagok, kik havi 1 K-t vagy ennél nagyobb összeget fizetnek, az a d a k o z ó tagok ennél kevesebb tetszésszerinti összeget. A nemes ügynek juttatott ezen áldozat ellenértéke gyanánt kapják az összes tagok a Társulat lánglelkű püspökelnökének számunkra írt havonkénti körleveleit; a rendes tagok emellett időnkint egy-egy irodalmi értékű Értesítőt is kapnak. Lapunk szerkesztősége a lelki haszon miatt is melegen ajánlja ezen Társulat támogatását.

Fütermő helyek bérbeadása. A városi gazdasági hivatal közhírré teszi, hogy f. hó 15-én reggel 8 órakor a városház gazdasági hivatalában, a város tulajdonát képező különböző fütermő helyeket bérbeadja.

A hadikölcsön-kötvények. A hadikölcsön kötvényei az elmúlt hét végével megérkeztek a soproni pénzügyintézetekhez. A pénzügyintézetek értesítették a kötvények tulajdonosait, hogy azokat hivatalaikban átvehetik. Megjegyezzük, hogy egyelőre csak a szabad kötvények érkeztek meg, a kötötték csak a hó végével fognak megérkezni, amiről szintén külön értesítést is kapnak a tulajdonosok.

Az ezüst vitézségi érmet kapta Joó Ernő 18. m. kir. honvédgyalozredbeli őrmester.

Tüzeset. Káptalanvisen a napokban tűz támadt, amelynek 11 pajta lett martaléka. A 30.000 korona kár biztosítás révén megtérül.

Albertné, Reisz Anna gyűjtést kezdett hazai hadicélokra olyan sárga, vörösréz, bronz, nickel, ón, ólom tárgyakból, melyek minden háztartásban avultan találhatóak és nélkülözhetők (Vas, bádóg nem!) és kéri a közönséget, hogy segítsék munkájában. Szívesen átveszi lakásán, vagy ha értesítik érte is küld. Cim: Várkerület 20/I.

Köszönetnyilvánítás. A vasas 74-esek elite-je 40 K szives adományt juttatott a soproni népkonyhának azzal a kívánsággal,

hogy azt az itten elhelyezett sebesültekre való tekintettel használja föl; a kegyes adakozók jószágát hálásan köszöni az elnökség.

A városi filoxera bizottság a napokban ülést tartott, amelyen a cserebogarak irtásáról tárgyaltak. A bizottság azt javasolta, hogy a cserebogarak gyűjtőinek ez évben is 8 fillért fizessenek literjéért és kérjék meg a tanító urakat, hogy az iskolás gyermekeket buzdítsák e munkában való részvételre.

Az eltűnt katona megkerült. Horváth István puztacsaládi lakos, a 76. gy.-e. közvitéze az északi harctérről 1914. szept. 5-én irt utoljára. Azután eltűnt úgy, hogy itthon édes anyja meg testvérei azt hitték, hogy csakugyan meghalt. S ime, hét havi nemlét után újból jelentkezik. Egy levelezőlapon tudatja Oroszországból, hogy orosz fogoly és egészségben van. A levelezőlapot 1915. év február hó 22-én írta és április hó 9-én kapták meg, tehát teljes hét hétig vándorolt.

Vigasz. Sokak megnyugtására közöljük Balics Ferenc lövői kereskedőnek s előfizetőknek hozzánk intézett levelét, amelyben arról értesít, hogy veje: ifju Kolics Lajos lövői rőföskereskedő, ki a háboru kitörésekor került az északi harctérre s a kiról társai azt állították, hogy a lublini visszavonuláskor orosz fogságba került, s felesége s 5 gyermeke már elveszetteknek hitte most 8 hónapi várakozás után feleségének és apósának levelezőlapot küldött Wladwostokból, amelyben értesíti övéit, hogy egészséges és hogy már többször irt, de levelei, úgy látszik, elvesztek. A mostan küldött lapjai is két hónapig voltak uton.

Törvénytörés. A soproni kir. törvénytörés J a n z s ó Józsefet, a „Fehér Rózsa“ fizetőpincéret tegnap tartott tárgyalásán másfélévi börtönre ítélte azért, mert karácsony éjjelén Pinezich Imre pincérfiut revolverrel megölte. Az ügyész és a vádlott is föllebeztek.

TÖPFL ANTAL

diszletfestő és mázó

Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat, mint templomfestéseket stb. minden kivételben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészies kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva
d. e. fél 9-től 12-ig,
délután 3-tól 5-ig.

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás.
Safekasszák bérbeadása.

Harcoló szövetségeseink színeivel ellátott táboriposta boríték kiadóhivatalunkban megrendelhető.

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSNET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik.

Különösen felhívják a lelkeszi hivatalok, pénzüintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifeküsznek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készítettnek.

Sopron, Ferenc József-tér 3. (a városház mellett.)